

tinent. quia ad delicias solum includuntur. In Gallia Transalpi-
na. T. Pompejus tantum septem venationis, ut circiter 4000.
passuum locum inclusum haberet, habuit. Varro citato loco.
Jam ex optimis parietibus fiunt, quale est in Italia apud Ticinum
eximiè exstructum à Mediolanensibus Ducibus, plurimis divi-
sum parietibus, ac uno perpetuo viginti millium passuum muro,
quadranguli formâ circumdatum. Majolus dierum canicula:
coll. 7. locum in quo lepores venarentur λαγώβολεϊον Græci voca-
bant. Rhodig. l. 14. c. 31.

C A P U T V I I I.

Nomen leporis terrestris.

Nomina
Variarum
lingvarum.

Nomina variarum lingvarum hæc sunt. Angli à haere. Arā
ab: Araaben, Ernab, Harneb: Belg: hase. Bohemis zagitz
Brasilien: Thabiti. Chald: Arneba. Canadens: Soughanda.
Croat. tez. Dalmat, zeeitz. Gall. lieure. Græcis λαγῶδες, ερωτύες,
πῶξ, δασύπους, vulgo λαγός. Hebraicè Arneber. Hispanicè
liebre. Hungaricè ngul. Iadensibus. plando. Italicè. Levoro.
Lacedæmon: Τεχίνε plura κεκῆνες. Latinè lepus. Lusaticè Sawitz.
Persis Kargos. Polonicè Sajonz. Saracenicè arneph. Sclavo-
nicè Saiz. Turcis tauschan vel tausam. Zerg: campagnola.

Etymologia
Græca.

Varia hujus vocis traduntur etymologiae, è quibus quam
quisque veriore putat, eligere potest. Varro vocabulum Græci-
cum Æolicum λέπεις esse putat. l. 3. c. 12. & de ling. lat. l. 4. Sed
l. rerum divinarum apud Gell. lib. 1. cap. 18. à λαγῶδες: Bonam.
lib. 4. de alim: c. 8. lepus dictus λαγῶς Atticus, Jonicè λαγός, quia
solus in buccis intus & pedibus sit pilosus. Alii ab aurium
longitudine. nam λα intendendi particula & ες vel ὡς ὡτ
auris est. Nisi quis putet ἀπὸ τῆς λέειν. ὁ εἰς βλέπειν quod aper-
tis oculis dormire consueverit. Rhodigius libro decimo quar-
to, capite vigesimo nono. A formidine perpetuâ leporis etiam
aliud